„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 44. Sobota 22. Lutego 1868. Rok wydania 58.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 21. lutego. Na posiedzeniu sekcyi budżetu wojennego delegacyi węgierskiej przedłożył sprawozdawca Kerkapoly wniosek, ażeby przyjęto pozycye projektu rządowego z wyłączeniem redukcyi pozcyinonych przez sam rząd i z wyjątkiem rubryki chowu ogierów i kosztów stadnin, które idą w zarząd ministeryów krajowych. Mniejszość wnosi uchwalenie 60 milionów na armię lądową. Wniosek referenta tymczasowo został przyjęty i delegowano komisyę do sprawdzenia kosztów budowli i inżynieryi. Subkomisya uchwaliła ostatecznie koszta marynarki.

Komisya wyznań ukończyła w obecności ministra wyznań narady nad dotyczącemi ustawami. Z powodu słabości Mühlfelda. Sturm wybrany sprawozdawcą. Wybrano subkomitet do ułożenia ustawy względem małżeństw mięszanych.

Komisya dla ustawy o lichwie oświadczyła się jednogłośnie za zupełnem zniesieniem ustaw o lichwie i proponuje uchwalenie przyjętego już odnośnego projektu ustawy.

Część urzędowa.

Kurator fundacyi stypendyjnej Piotra Więcławskiego Wny Napoleon Raciborski nadał jedno opróżnione stypendyum dla słuchaczy medycyny przeznaczone w rocznej kwocie 150 złr. w. a. począwszy od roku szkolnego 1868 Kamilowi Wernerowi słuchaczowi medycyny w Krakowie.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 9. lutego 1868.

W. c. k. ministeryum wyznań i oświecenia rozporządzeniem z d. 12. b. m. l. 798 mianowało radcę sądu krajowego Dr. Antoniego Rotschek, członkiem komisyi do prawniczych egzaminów ogólnych w Krakowie.

Lwów 19. lutego 1868.

Obwieszczenie.

Z powodu prac przygotowawczych do przypadającego na 30. kwietnia 1868 losowania obligacyi funduszów indemnizacyjnych Galicyi zachodniej i wschodniej jakoteż Wielkiego księstwa krakowskiego ustaje począwszy od 1. marca 1868 r. wszelkie przepisywanie takich obligacyi, któreby po przepisaniu odmienne dostać musiały numera.

Po ogłoszeniu rezultatu losowania przepisania te znowu będą przedsięwzięte.

Z c. k. Namiestnictwa jako dyrekcyi funduszu indemnizacyjnego.

Lwów dnia 17. lutego 1868.

Część nieurzędowa.

„Wanderer“, „Presse“ wkładają w swoich sprawozdaniach z obrad komisyi dla budżetu wojskowego z łona delegacyi węgierskiej wysadzonej, w usta ministra wojny dla całego państwa następujące oświadczenie: „Rząd odstąpił zupełnie od systemu owarowywania miast, ponieważ teraz nie może się owarowane miasto utrzymać w obec oblegającego nieprzyjaciela, teraźniejsze warownie byłyby więc zwrócone tylko przeciw własnemu narodowi, a gdyby Austrya do takich środków uciekać się musiała, to byłoby to dowodem, że egzystencya jej jest zachwianą.“

W odpowiedzi na to doniesienie pisze „Wiener Abdp.“ z dnia 20. b. m.: jesteśmy upoważnieni do oświadczenia, że takie tłomaczenie słów wyrzeczonych przez ministra wojny w komisyi może być skutkiem tylko najzupełniejszego nierozumienia, ponieważ przypuszczać nie można, żeby umyślnie właściwe ich znaczenie w taki sposób zostało skrzywione. Jak się dowiadujemy toczyła się dyskusya najprzód o zbudowanych już lub budujących się tak zwanych obronnych koszarach po miastach jak np. we Wiedniu, a powtóre o owarowaniu miast, głównie zaś Budy, które nie chcianoby, aby przyszło do skutku. Co do pomienionych koszar oświadczył minister wojny, że najpewniejszą gwarancyą dla ludności względem tych gmachów pochodzących z czasów systemu rządu należącego do przeszłości, jest wolna konstytucya nadana wspaniałomyślnie przez Najjaśn. Pana, że więc wszelkie obawy w tym względzie są bezzasadne, a koszary te, które już są, muszą być używane i utrzymywane. Zaś co do owarowania miast przedstawił minister wojny komisyi swoje spostrzeżenia względem obrony krajowej, i udowodnił, że dla Węgier owarowanie Budy i Pesztu jako podwójnego przyczółka łańcuchowego mostu, który jako budowa monumentalna ma także wielką wartość, dalej ufortyfikowanie Eperies i dokończenie fortyfikacyi Komorna na prawym brzegu Dunaju, nakoniec owarowanie wybrzeży pod Szolnokiem i Szegedynem, jest wielkiej strategicznej wagi, i że te wszystkie warownie, jakkolwiek w skutek przykrej sytuacyi finansowej nie mogą być zaraz zbudowane stale, to jednak w razie wojny będą musiały być tymczasowie wykończone. Minister wyłuszczył dalej, jakie znaczenie ma owarowany obóz krakowski, pomijając ważność jego ogólną, lecz szczególnie jako warowna pozycya do obrony linii karpackiej przeciw nieprzyjacielowi nadciągającemu z północy. Wyznał w końcu minister całkiem otwarcie, że te same zdania w tej kwestyi wypowiedział już w r. 1858 jako członek ówczesnej komisyi do obrony państwa.

Na posiedzeniu sekcyi dla ministerstwa wojny komisyi budżetowej delegacyi rady państwa, odbytem w d. 18. b. m. zdawał sprawę referent Skrinzi o budżecie marynarki i postanowiono postawić na pełnem zgromadzeniu komisyi następny wniosek: Na zwyczajne potrzeby marynarki sumę 7,362.000 złr. a więc o 17.000 złr. mniej niż żądał preliminarz rządowy; na nadzwyczajne potrzeby, dla pozycyi I. Przysposobienie materyałów i wydatki na arsenał“ sumę żądaną przez rząd 270.000 złr., a dla pozycyi II.: „Budowy lądowe i wodne w Pola“ sumę 700.000 złr. t. j. o 330.000 złr. mniej jak żądał rząd. W sprawozdaniu o tym budżecie, podobnie jak i w sprawozdaniu o budżecie armii lądowej ma być położony nacisk na to, że budżet ten jest tylko prowizorycznym.

Sekcya dla budżetu wojskowego delegacyi węgierskiej miała na jednem z ostatnich posiedzeń obradować nad pozycyami dla adjutantów przy boku członków cesarskiej rodziny. Sekcya żąda, żeby oprócz adjutantów następcy tronu i dworu cesarzowej wszyscy inni adjutanci nie mieli wyższej rangi nad tą jaką posiadają adjutanci zwyczajnych jenerałów.

Sekcya finansowa delegacyi węgierskiej odbyła d. 18. b. m. w południe ostatnie posiedzenie, na którem przedłożył Pulszky swój referat. Sprawozdanie to, którego najważniejsze punkta podajemy poniżej, zostało jednogłośnie przyjęte.

Najgłówniejsze punkta sprawozdania wypracowanego przez Pulszkyego i przedłożonego na ostatnim plenarnem posiedzeniu komisyi budżetowej delegacyi węgierskiej są następujące:

1. Co się tyczy wydatków prezydyum, komisya węgierska nie wykreśla owych 4557 złr., które były preliminowane jako wydatki nadzwyczajne, lecz chce użyć ich tak samo jak interkalaryów na niepomieszczone w preliminarzu pensye dla tych urzędników, którzy przy rozprawach ustnych nad sprawami wspólnemi okażą się jeszcze potrzebnymi dla prezydyum, słowem dla tych węgierskich podsekretarzy stanu, o których była mowa podczas interpelacyi. Niemcy oprócz tego wciągnęli do tej klasy jeszcze część sumy preliminowanej na restauracye budowli, i umotywowali to w ten sposób, że w roku zeszłym wystarczyły 3000 złr., ta suma więc powinna i w tym roku wystarczyć. Sekcya węgierska uważa to umotywowanie jako biurokratyczne. Wydatki na reparacye muszą odpowiadać rzeczywistej potrzebie.

2. Co do wydatków na dyplomacyę subkomisya węgierska tak samo jak delegacya niemiecka odciąga 3 procentowe interkalare, dla pełnomocników w Anhalt Reuss i Schwarzburg nie wykreśla się preliminowanych 1470 złr., i dodatek osobisty dla posła w Rzymie poleca się podobnież, można się jednak spodziewać, że subkomisya trzydziestu wykreśli obie te pozycye.

3. Z wydatków nadzwyczajnych wykreśla subkomisya węgierska wsparcie dla akademii umiejętności imienia Leopolda Karola, płacę biskupa hr. Reischacha, preliminowane dary dla rzymsko-germańskiego muzeum w Moguncyi i dla kościoła niemieckiego w Paryżu, które to pozycye delegacya niemiecka przyzwoliła, natomiast równie jak niemiecka, wykreśla także komisya węgierska 10 prc. z tak zwanych tymczasowych płac dla dyplomatów, sądzi bowiem, że delegacya ma prawo zmusić hr. Maurycego Esterhazy, aby się zrzekł sumy 6300 złr. ze swoich dochodów. Delegacya węgierska żąda, aby dotychczasowy przeważnie rzymsko-katolicki charakter akademii oryentalnej został zmieniony, i nadto, aby w pałacu poselstwa w Rzymie mieli mieszkanie za darmo nie tylko pensyonaryusze akademii wiedeńskiej, lecz także artyści węgierscy, których ministeryum węgierskie poleci Najjaśn. Panu.

4. Z wydatków na konzulaty wykreślają się pozycye dla Shanghai i Yeddo, ponieważ konzulaty te nie mogą jeszcze być urządzone. Z pensyi sobistych dla wszystkich konzulatów odciąga się podobnież 3 procentowe interkalare. Co do towarzystwa Lloyda delegacya węgierska sądzi, że ponieważ wydatki są wspólne, także i wszystkie dochody do kasy państwa wpływające wspólne być powinny, żąda zatem aby dochód z porto, który dotychczas wpływał do kasy cislitawskiej a wynosił 80.000 złr. był wciągnięty do wspólnych dochodów.

Wszystkie pozycye, w porównaniu z przedłożeniem ministeryalnem wynoszą o 127.000 złr. mniej, do czego doliczyć jeszcze należy 17.000, które odciągnięte zostaną od dochodów posła w Rzymie i 1470 złr. odciągnąć się mające od płacy posła w Anhalt. Ogółem więc zmniejszenie wynosić będzie 145.470 złr.

„Pest. Corr.“ dowiaduje się z autentycznego źródła, że obrady delegacyi nie będą ukończone z końcem tego miesiąca, lecz przeciągną się co najmniej do 10. marca jeszcze.

Dzienniki pruskie nie przestają zajmować się jeszcze ciągle nieporozumieniem, które zaszło pomiędzy stronnictwem konserwatywnem, a pruskim prezydentem ministrów. Zgodnie powtarzają wszyscy korespondenci berlińscy, że stronnictwo konserwatywne nieustanne robi zabiegi, aby pojednać się z hr. Bismarkiem. Potwierdza to także i główny organ tego stronnictwa. Wewnętrzna krizis jest już zakończona, jak zapewniają, i nie pozostanie ona bez pewnego oddziaływania na stanowisko różnych stronnictw, szczególniej prawicy.

„Provinzialcorr.“ z d. 19. b. m. pisze co następuje o legii hanowerskiej: rząd pruski nie ma powodów do podejrzywania przyjacielskich zamiarów Francyi względem dalszego traktowania tej sprawy. Austrya upewniła, że władze policyjne wydały paszporta bez wiedzy rządu państwa, co jest

prawdziwie zastanawiające przy wielkiej liczbe paszportów i przy widocznem politycznem znaczeniu tej sprawy. Dochodzenia właściwego stanu rzeczy nie są jeszcze ukończone pomiędzy Wiedniem a Berlinem i dlatego nie można jeszcze z pewnością powiedzieć czy i o ile zostało przezto prawo narodów naruszone. Niewątpliwą jednak jest rzeczą, że dalsz egościnne przyjmowanie w Austryi książęcia, który pruskich poddanych do wojennego napadu na Prusy werbuje i uzbraja, nie może być poczytane za dowód przyjacielskiego usposobienia Austryi dla Prus.— Tenże dziennik odwołując się do mowy ministra finansów mianej w izbie panów upewnia, że rząd pruski będzie umiał zachować interesa Prus tak w obec Króla Jerzego jak i w obec wszystkich innych nieprzyjaciół.

Rada związku cłowego zbierze się w przyszłym tygodniu. Wszyscy pruscy członkowie rady związkowej zostali powołani do rady związku cłowego.

Parlament cłowy zbierze się prawdopodobnie w drugiej połowie marca.

O stanie rzeczy w Królestwie polskiem donosi „Allg. Augs. Ztg.“ co następuje w korespondencyi od granicy polskiej: Jak daleko sięgają środki ostrożności w Polsce, widać z tego, że gdy z arsenału warszawskiego wywieziono broń już nie używaną, dla przerobienia jej na karabiny odtylcowe, wydanym został rozkaz do wszystkich mieszkańców kraju, aby każdy bezzwłocznie odstawił do policyi broń jaką posiada. Wszystkie dawne koncesy w tym względzie zostały zniesione i wykonanie nowego rozkazu odbywa się z największą ścisłością. Niepozwolono nawet zatrzymać tyle broni ile jej koniecznie potrzeba, małą tylko ilość, jak mówią pięć strzelb zostawiono naczelnikom powiatowym. Nadzór policyjny nad osobami podejrzanemi o nieprzychylność dla rządu, został nadzwyczajnie zaostrzony. Osoby takie dostają nowe legitymacye drukowane na papierze kolorowym, paszporta ich zaś drukowane sę na czerwonym papierze, i to wystarcza do zarekomendowania ich policyi jako podejrzanych. Osoby mające legitymacye na papierze kolorowym nie mogą uzyskać paszportów do wyjazdu za granicę. W wojsku widać także pewien ruch niezwykły, a wszyscy naczelnicy powiatowi otrzymali rozkaz poczynienia przygotowań w swoich powiatach na pomieszczenie wojska. W twierdzach podwojono siły do pracy i słychać, że ma być zbudowana kolej żelazna końska do połączenia twierdzy Brześć z koleją warszawską. Widocznie rząd zwrócił teraz głównie uwagę na ulepszenie i pomnożenie dróg, ale nie dla ożywienia handlu, lecz dla przyspieszenia transportu wojska. Z Warszawy piszą, że namiestnik Królestwa hr. Berg otrzymał z Petersburga rozkaz aby się wstrzymał z obsadzaniem posad publicznych urzędników narodowości rosyjskiej, co ma być zapowiedzią zmiany systemu.

Na posiedzeniu ciała prawodawczego francuskiego z d. 19. b. m. rozwijał Jules Simon poprawkę, żądając zniesienia art. 8. ustawy z r. 1819, który ustanawia kary za każde wykroczenie przeciw publicznej i religijnej moralności. Beauverger bronił potrzeby tego artykułu w imieniu komisyi. Poprawki Simona nie wzięto wcale pod obrady. Następnie przyszła pod dyskusyę poprawka żądająca zniesienia orzeczeń dekretu z r. 1852, mocą których zabronione jest ogłaszanie sprawozdań z procesów prasowych. Picard i Favre bronili tej poprawki. — Prezydent ciała ustawodawczego stracił zupełnie głos; rodzaj ten choroby jest wszelako niebezpieczny.

Poseł francuski w Japonii Leon Roches przeniesiony został w stan tymczasowego spoczynku ze względów zdrowia.

„France“ zbija pogłoskę, jakoby Austrya w swoich układach o konkordat z Rzymem miała żądać pomocy Francyi.

Pogłoski o nowych zmianach, mających nastąpić w konstytucyjnym organizmie Francyi i o połączonych z tem zmianach organów rządu, trwają ciągle. „La Presse“ obstaje przy tem, że tu chodzi o rozszerzenie dekretu z dn. 19. stycznia względem wykonywania i skutków prawa interpelacyjnego, a praktyczne skutki tej reformy mają być wkrótce wyłożone w pismie cesarskiem. Zaprzeczenie tych pogłosek w innych dziennikach urzędowych, zbija „Temps“ wzywając do cierpliwości i zwracając na to uwagę, że „Constitutionnel“ najbardziej urzędowy ze wszystkich dzienników, o wszystkich tych pogłoskach najgłębsze zachowuje milczenie. „Patrie“ oświadcza ponownie, że wszystko to co mówią o odpowiedzialności ministrów jest zmyśleniem.

Kronika.

J. E. najprzew. ksiądz Arcybiskup lwowski ob. łac. z powodu mającego nastąpić w kwietniu rozwiązania Najjaśn. Pani polecił wszystkiemu duchowieństwu świeckiemu i zakonnemu odprawiać przy każdej mszy św. od dnia 15. b. m. aż do dnia rozwiązania kolektę za Najjaśn. Panię, zaczynającą się od słów: „Deus refugium nostrum et virtus.“

(XI. spis darów na fundacyę ś. p. Karola Szajnochy.) Z poprzedniego spisu gotowizną 3865 złr. 49 c., w efektach 1850 złr.

Prócz tych nadesłała redakcya „Dziennika Poznańskiego“ z otworzonej u siebie subskrypcyi dodatkowo do sumy dawniejszej (umieszczonej w IV. spisie) znowu 100 talarów pruskich i 4 złr. 50 c., co razem czyni 173 złr. 50 c. — Jest więc razem z wykazanemi w poprzednim spisie ogółem gotowizną 4038 złr. 99 c., a w efektach 1850 złr.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Oszustwo i obraza majestatu. Jafim Pyrków z Derebczyna w Rosyi, 25 l., stanu wolnego, obrz. rz. k., już w Rosyi w r. 1863 karany przez sąd wojenny, który pod przybranym zazwiskiem Józefa Bieńkowskiego błąkał się tutaj jako emigrant, skazany został na rozprawie ostatecznej w dn. 19. b. m. za obrazę majestatu i fałszowanie dokumentów austryackich na 4 miesiące ciężkiego więzienia i wydalenie z kraju (prezyd. radzca sądu kraj. p. Jorkasz, oskarz. zast. prok. pań. p. Budzynowski).

(Pożary.) Dnia 8. b. m. spaliła się w Hryniowcach w pow. Tłumackim gorzelnia wraz z całym aparatem. Oprócz budynku, który był zaasekurowany, szkoda wynosi 3300 złr. w. a., z czego 1350 złr. było zabezpieczone. Ogień miał powstać przez nieostrożność. — W Bohatkowcach w pow. Podhajeckim dn. 9. b. m. w nocy zniszczył pożar 2 domy włościańskie z budynkami gospodarskiemi. Ogień miał być podłożony. — W nocy z 16. na 17. b. m. spaliła się karczma w Zborowicach w pow. grybowskim; ogień miał być także podłożony, a szkoda wynosi 6000 złr. — W Tłumaczu dn. 17. b. m. o godz. 7. zrana spaliły się trzy zakłady fabryczne, będące własnością towarzystwa akcyjnego, a mianowicie fabryka rumu, fabryka likierów i młyn parowy. Ogień wybuchł w destylatorni, którą użytkował dzierzawca propinacyi, prawdopodobnie w skutek nieostrożności, i rozszerzył się wewnątrz tego budynku z taką szybkością, że chociaż niezwłocznie wytoczono sikawki, których fabryka posiada dostateczną ilość i bardzo dobrych, wszelkie usiłowania okazały się daremnemi i cały ogromny ów gmach, w którym mieściły się trzy wspomnione wyżej zakłady fabryczne, zgorzał w przeciągu niespełna godziny. Szkoda wynosi znacznie więcej jak 100.000 złr., szczęściem, że wszystkie budynki fabryczne w Tłumaczu są zabezpieczone od ognia w kilku towarzystwach asekuracyjnych.

Dnia 9go b. m. w nocy wszczął się ogień w Chołojowie, w pow. Kamionka, przyczem zgorzało 14 domów; szkoda wynosi 7269 złr. 60 c. w. a. Ogień miał powstać przez nieostrożność.

(Mięso końskie) używane już bywa tu i owdzie na pokarm, ale jeszcze nie w Anglii podobno, gdzie się jednak zabierają je upowszechnić. Uroczysty bankiet głównie na koninie oparty i bardzo wykwintny jak widać z podanej w „Morning Herald“ karty, inaugurował tę nowość: biesiadników było 160. Podczas bankietu prezes jego odczytał odezwę Towarzystwa francuskiego protegującego zwierzęta, w której bardzo pięknie i wysoko pod względem dobroczynnym oceniony jest zamiar zebranych na bankiet Anglików, zaszczepienia w ich ojczyźnie zwyczaju jedzenia mięsa końskiego, gdy tylu ludzi mrze z głodu — a tylu innych zapomniało, kiedy mięso jedli. List mówi także o usiłowaniach we Francyi, do złamania dawnego wstrętu do mięsa końskiego prowadzących; o popieraniu tej dążności przez dzisiejszego ministra rolnictwa we Francyi; zachęca do wytrwałości, za którą kiedyś społeczeństwo będzie wdzięczne dzisiejszym swoim pionierom. Na ów bankiet zabito trzy konie; jeden miał lat 4, drugi 20, trzeci 22. Fotografie ich rozdano biesiadnikom. Zjadło spisu na ten bankiet ułożonego, wzbogaconego kilkoma jeszcze daniami, w których konina nie miała udziału, podajemy te kulinarne nazwy potraw, które z koniem mają związek: Le consommé de cheval à l' A. B. C. Les filet des soles à l' huile hippophagique. Les terrines de foie maigre chevalines. Les saucissons de cheval aux pistaches Syriaques. Le filet de Pégase roti aux pommes de terre à la creme. L'aloyau de cheval farcé à la Centaur aux choux de Bruxelles. La culotte de cheval braisée aux chevaux-de-frise. Les petits patés à la moëlle Bucephale. Kromeskys à la Gladiateur. Les poulets garnis à l' hippogriffe. Les langues de cheval à la Troyenne. La gélée de pieds de cheval au marasquin. Les zéphirs sautées à l'huile chevaleresque. Le gateau vétérinaire à la Ducroix. Mogło to wszystko bardzo smakować, mianowicie zalane obficie różnem winem. Że jednak ubodzy nie mogą ani wykwintnych potraw z koniny przyprawiać, ani je mogą zakrapiać czem innem jak wodą, to należało panom protektorom koniny zjeść z niej obiad w najuboższej garkuchni przyrządzony.

(Instytut dla pijaków.) Pijactwo ogromne przybiera rozmiary wszędzie: w New-Yorku może się rozwinęło więcej niż gdzieindziej, skoro założono tam oddzielny dla pijaków instytut, przyjmujący ich w opiekę i leczący ich z nałogu. W zakładzie tym prócz mieszkań jest kaplica, biblioteka, gimnastyka i salony do gry w bilard, lub konwersacyi.

Lwów, 22. lutego.

(Teatr.) Ubiegły tydzień nie wiele zadał fatygi sprawozdawcom teatralnym. Dwa pierwsze przedstawienia, w poniedziałek i we środę, nie wymagały niczego więcej nad funkcyę odżuwania, która też — jak przekonała nas o tem dyagnoza patologiczna — odbyła się całkiem szczęśliwie. Widzieliśmy najprzód po raz drugi przysłowie dramatyczne: „Poznaj nim pokochasz“, i komedyę: „On będzie moim“; dalej po raz nie wiemy już który operetkę: „Załoga okrętu“, a wreszcie mieliśmy sposobność spotkać się we środę po raz wtóry z „Naszemi czasami“, od których pragnęlibyśmy mocno oddalić się przynajmniej o kilka wieków. Komu miło, może pozostać; a że są tacy, przekonuje nas o tem recenzya jednego z dzienników tutejszych, podług której — mówiąc słowami „Geldhaba“ — mogą śmiało schować się przed tą komedyą Nelson z Kopernikiem. My życzymy im dobrej zabawy, ale sami wolimy iść dalej, a mianowicie przejść do ostatniego przedstawienia w tym tygodniu.

I oto zapisujemy tu ku wiecznej pamięci, że wczoraj na dochód pana Wilkoszewskiego przesunął się po naszej scenie cień Szekspira; a jako istotnie był to cień jego, mogą zeznać bardzo liczni świadkowie, którzy widzieli go na własne oczy... Ale mówmy poważnie. P. Wilkoszewski wybrał na swój benefis „Romea i Julię“, i trzeba mu przyznać, że okazał tym wyborem wielką odwagę cywilną. „Romeo i Julia“, ta istna tkanka czarodziejska z woni róż, tchnień zefirów i złotych gwiazd promieni, ten ideał miłości — wykradzony zapewnie z siódmego nieba — na scenie naszej! Kto zna dzisiejszy skład naszego towarzystwa dramatycznego, kto wie, że p. Wilkoszewski grywa celująco Kasperków, a pani Nowakowska Poczwarki, — temu sama myśl taka wyda się za śmiałą, a cóż dopiero jej wykonanie. I zaprawdę też w tej śmiałości leży cały zasługa beneficyanta, zresztą zaś musiała dobra chęć stawać za uczynek.

Zdaje nam się, że po tych uwagach wstępnych byłoby zbytecznem mówić jeszcze cokolwiek o grze artystów. Dość powiedzieć, że p. Wilkoszewski miał najszczerszą chęć być Romeem, a pani Nowakowska Julią, i recenzent spełnił już swój obowiązek. O grze innych artystów wypadłoby chyba to samo powtórzyć z małemi odmianami; ale za to dałoby się niejedno powiedzieć o technicznej stronie przedstawienia. Już od jakiegoś czasu dostrzegamy zbyt wielką niedbałość w wyuczaniu się ról u niektórych, i to pierwszorzędnych artystów, a na wczorajszem przedstawieniu mieliśmy tego świeże i dość rażące dowody. Że jestto rodzaj lekceważenia publiczności, tego dowodzić niepotrzebujemy, a że najwięcej tracą na tem sami artyści, to także rzecz jasna. Bo jakaż — pytamy — może to być zaletą dla nich, jeźli np. Julia w scenie wynurzającej rozpaczliwą boleść serca, tupie nogą ze złością na suflera, lub jeźli Romeo o pięć minut prędzej wyrywa się na scenę niż powinien. Że jest w tem także wina inspekcyi czy reżyseryi teatralnej to niepodlega żadnej wątpliwości. Nakoniec musimy zrobić jeszcze jeden wyrzut beneficyantowi, a mianowicie dlaczego wybrał właśnie najlichsze tłumaczenie tej sztuki, kiedy Bogu dzięki mamy już dziś nierównie lepsze? — a zaprawdę godziło się choć tem wynagrodzić publiczność tak licznie zebranej zawód, jakiego doznała z przedstawienia sztuki. d.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 21. lutego. Na tutejszej giełdzie płacono żyto korzec 150 ℔ effekt z dosypem do 160 ℔ 8.40 za 20 dni ab dworzec Karola Ludwika; owies prima 100 ℔ wied. 3.55 i 3.45 za 2 tygodnie; Koniczyna czerwona secunda korzec 180 ℔ 39.75 (do 25. lutego 1868).

Lwów, 22go lutego. Na wczorajszym targu były następujące ceny przeciętne czterech gatunków zboża i innych artykułów, a mianowicie: mec pszenicy (84 ℔) 6 złr. 20 c., żyta (80 ℔) 4 złr. 18 c., jęczmienia (70 ℔) 2 złr. 90 c., owsa (50 ℔) 1 złr. 75 c., hreczki 3 złr. 51 c., grochu 4 złr. 30 c., ziemniaków 2 złr. 8 c., cetnar siana 1 złr. 24 c., słomy okłociastej 71 c., na paszę 81 c., sąg drzewa twardego 10 złr. 51 c., sosnowego 7 złr. 30 c.

(Towarzystwo ogrodniczo-sadownicze) odbyło dnia 19go b. m. we Lwowie w małej sali ratuszowej 3cie walne zgromadzenie. Obecnych członków około 30. P. Pierożyński Ludwik zagaił je oświadczeniem, że prezes Towarzystwa hr. Russocki zdał na niego tymczasowo przewodnictwo, sam wyjeżdżając do Wiednia. Następnie zdał sprawę z czynności dotychczasowych i ze wzrostu Towarzystwa. Od ostatniego zgromadzenia we wrześniu przybyło Towarzystwu kilkudziesięciu nowych członków, tak, że liczy ich obecnie blisko 300. Wielką podporę pozyskało ono teraz w osobie teraźniejszego ministra rolnictwa hr. Alfreda Potockiego, który będąc zarazem protektorem Towarzystwa, przyrzekł mu wyjednać u Rady państwa znaczną subwencyę z funduszów państwowych. Dla poparcia jego usiłowań zarząd Towarzystwa wystosował doń prośbę, w której między innemi przytoczył i ten fakt, że jeszcze w r. 1806 rząd wyznaczył był fundusz stały na utrzymywanie szkoły pszczelnictwa we Lwowie, która to

szkoła jednak dla złego ze stosunkami kraju nieobeznanego kierownictwa upadła. Prośbę tę powiózł ze sobą hr. Russocki do Wiednia. Oprócz przybytku w członkach Towarzystwo otrzymało od gorliwych obywateli cenne dary w książkach do swej biblioteki ogrodniczej i w czasopismach. Zarząd postanowił nawet wydawać własne pismo peryodyczne, poświęcone ogrodnictwu i sadownictwu, tudzież sztukom pięknym. Ponieważ jednak Towarzystwo nie rozporządza jeszcze na to odpowiedniemi funduszami, przeto czasopismo to ma wychodzić na razie nakładem prywatnym.

Co do kupna realności Kowalskich na własność Towarzystwa, leżącej wśród ogrodu i szkółki dzierżawionej przez Towarzystwo od miasta, fundusze na to już zebrano drogą akcyi, i jak p. mecenas Stażewski zapewnił, interes kupna za kilka miesięcy będzie ukończony, gdyż zachodzą tylko jeszcze pewne trudności tabularne.

Z całorocznej praktyki dostrzegł zarząd, że włościanie i księża nie przystępują wcale do Towarzystwa, nie dlatego, iżby żywili jaką niechęć, lecz dlatego niezawodnie, że ich wstępne lub wkładka odstrasza. Dla usunięcia tej przeszkody postanowił zarząd postawić odpowiedni wniosek do uchwały.

Zarząd sprowadził nasiona roślin kwiatowych i warzywnych z najpierwszej ręki, a ponieważ rozprzedaż takowych z dniem każdym się pomnaża, a zarząd nie ma dostatecznych lokalów na to ani osób, przeto rozprzedaż nasion dla nieczłonków poruczono znanemu handlowi Piotra Mikolascha we Lwowie. Członkowie zaś mogą tych nasion dostać zawsze w kancelaryi Towarzystwa. Ponieważ życzyćby należało własnego bazaru na nieustającą wystawę i rozprzedaż tego, czem Towarzystwo publiczności służyć może, przeto zarząd udał się do Rady miejskiej z prośbą o naznaczenie odpowiedniego miejsca na taki bazar na wałach hetmańskich. Wprawdzie magistrat ze względów publicznych odmówił tej prośbie wskazując Towarzystwu miejsce w ogrodzie jezuickim, ale zarząd nie traci jeszcze nadziei i przy najbliższej sposobności ponowi prośbę, gdyż bazar rzeczony powinien być zimą i latem otwarty, a ogród jezuicki w czasie zimowej pory bywa całkiem nieodwidzany.

Dochód Towarzystwa od ostatniego września 1867 wynosił 2000 złr.; wydatki 1200; pozostałość kasowa i w książkach kasy oszczędności ulokowana wynosi 767 złr. Na zakupno nasion i cebulek użyto 718 złr. i Towarzystwo spodziewa się zyskać na rozprzedaży, gdyż nasiona wszystkie są dowodnej dobroci i siły kiełkowania, choć są prawie o połowę tańsze niż gdzieindziej.

Na porządku dziennym zgromadzenia stał wybór prezesa, członków zarządu, zastępców, tudzież dwa odczyty: p. Konstantego Pietruskiego i p. Strzeleckiego Feliksa. Do odczytów tych jednak nie przyszło. Zaraz z początku poruszył p. Dobrzański Jan sprawę rewizyi statutów na podstawie nowej ustawy o stowarzyszeniach, a p. Wilczyński zażądał specyalnie tej zmiany w nich, aby wiceprezesa nie mianował prezes, lecz aby go wybierało ogólne zgromadzenie. P. Dobrzański popierał ten ostatni wniosek, żądając bezzwłocznej jego uchwały. Nie zgodzono się wszakże na to, lecz polecono wydziałowi, aby na przyszłe zgromadzenie przygotował projekt zmienionych statutów, z uwzględnieniem wniosku Wilczyńskiego.

Uchwalono dalej, upoważnić zarząd do uwolnienia od taksy wstępnej członków niezamożnych i niemogących płacić, postanawiając zarazem zawiadomić o tej uchwale rady powiatowe.

P. Szawłowski przedstawił zgromadzeniu parę butelek wina wiszniowego własnej produkcyi.

Prezesem obrany został na nowo hr. Russocki. Do zarządu weszli pp. Pierożyński, Abancourt, Tyniecki i Starzewski. Na zastępców wybrano pp. Majera, Tetzlowa, Kopeckiego i Russmanna.

Ostatnia poczta.

Paryż, 20. lutego. Na posiedzeniu ciała prawodawczego wniesiono poprawkę, aby sądom było pozwolone udzielać upoważnienia do ogłaszania sprawozdań z procesów prasowych. Po przemówieniu ministrów poprawkę tę odrzucono.

Odrzucono także bez debaty drugą poprawkę względem wykreślenia artykułów 14., 16. i 18. dekretu z r. 1852.

Następnie debatowano nad poprawką p. Janze tej treści, że osądzenie i rozbiór rozpraw ciała prawodawczego nie mogą być stawione na równi z sprawozdaniem zabronionem.

Dalszy ciąg debaty jutro.

Florencya, 20. lutego. Izba deputowanych przyzwoliła budżet tymczasowy na dalszy miesiąc i posag w sumie 500.000 fr. dla księżny Małgorzaty.

Florencya, 20. lutego. W izbie deputowanych przyjęto proponowany przez komisyę dodatek do ustawy finansowej względem zwrotu agia na złocie za wypłaty za granicę, jednak z tą zmianą, że na to nie będzie ustanowiona żadna oznaczona suma.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 21. lutego.

Hotel George: PP. Fischer Alex., z Bessarabii. — Załeski Stan., z Drohomyśla.

Hotel europejski: Szumlański Michał, z Krzywego.

Hotel Langa: Dr. Jan-cha Ant., z Obertyna.

Hotel angielski: Hr. Dzieduszycki Stan., z Niesłuchowa. — Bernatowicz Hip., z Sanoka. — Boguszewski Ant., z Strzelec wielkich. — Krajewski Adam, z Czech. — Lang Leop., z Wolicy.

Hotel Krakowski: Brzozowski Wik., z Załaszy. — Papara Bol., z Batiatycz.

Pod Nr. 458¼: Füller Edw., z Rozdołu.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 21. lutego.

PP. Chajęcki Tad., do Żurawna. — Czajkowski Jan, do Sarnik. — Czajkowscy Hip. i Adolf, do Bóbrki. — Hr. Drohojewski Kaz., do Tomanowic. — Dr. Dylewski Mar., do Rolowa. — Hr. Koziebrodzki Felix, do Chlebowa. — Kruszewski Hen., do Horobrowa. — Łomnicki Karol, do Wareża. — Hr. Mniszek Wład., do Przemyśla. — Podgórski Józef, do Żurawna. — Tretter Hil., do Laszek. — Wasylewski Ant., do Baryłowej Wolicy. — Jasiński Felix, do Olszanicy. — Załęski Leon, do Kolbajowic.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 21. lutego 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	329.04	– 2.8	89	W. b.sł.	2
2. god. po poł.	328.51	+ 0.6	70	Pd. „	0
10. god. wiecz.	328.12	— 2.1	87.	słab.	10

TEATR.

Dziś (przedstaw. niem.): **„Nabuccodonozor“**, wielka opera w 5 aktach. Na dochód p. Karola Schmidt.

Jutro (przedstaw. polskie): **„Paproć“**, wznowiony melodram czarodziejski w 3ch aktach przez Juliusza Starkla.

W poniedziałek: **Ósmy i przedostatni bal maskowy.**

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Budyński.**

Kurs giełdy Lwowskiej.

Dnia 21. lutego.

	płacą zł.	płacą c.	żądają zł.	żądają c.
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika . .	207	50	208	50
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej . . .	178	50	179	50
„ banku hipotecznego galic.	74	—	74	50
„ papierni czerlańskiej po 200 złr. w. a.	—	—	—	—
Listy zast. Tow. kred. gal. w m. k. (bez kup.)	82	10	82	40
„ „ „ „ gal. w w. a. (bez kup.)	78	20	78	60
Banku hip. gal. . . . . (bez kup.)	—	—	87	50
Obligacye indemnizacyjne galic.	65	12	65	40
detto W. X. Krakowskiego .	—	—	—	—
detto Księstwa Bukowińskiego	—	—	—	—
Pożyczki głodowej z r. 1866 po 7% . . .	99	25	99	75
Pierwszeń. kol. gal. Kar. Ludw. I. Emisyi .	94	—	94	50
detto dtto dtto II. detto .	89	75	90	25
detto dtto Lwowsko-Czerniowieckiej I. Emisyi .	80	—	80	50
detto dtto detto II. detto .	84	—	84	50
Dukat holenderski	—	—	—	—
Dukat cesarski	5	57	5	60
Napoleondor	9	36	9	41
Rubel srebrny rosyjski	1	80	1	82
Rubel papierowy rosyjski	1	61	1	62
Pół imperyał rosyjski	9	60	9	68
Banknoty polskie za 100 zł. polskich . .	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	1	71	1	72
Srebro	115	—	115	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 19. lutego 1868.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
5% pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	66.—	66.20
od kwiet. do października po 5%	66.—	66.20
Pożyczka w srebrze 1865 (fr. ft. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	72 50	73 50
Pożyczka w srebrze z 1862 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	79.50	80.—
5% Metaliki po 5%	57.40	57 50
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	164.25	164.75
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów . .	164.—	164.75
Przez. do wyl. z r. 1854	75.50	76.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	83.10	83 30
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	91.50	92.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr. . . .	81 10	81 40
Renty Como po 42 lir. aust.	19 50	20 —

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	87 50	88 50
Czech	91 50	92.—
Węgier	71 —	71.75
Galicyi	65	65 75
Siedmiogrodu	66 —	66.50
Bukowiny	65.25	65 75
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7% . . .	99.—	99.75

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	707.—	709 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a. . . .	192 10	192 30
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	623 —	625 —
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	117 75	118. —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1760.—	1765.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	259.20	259.50
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	172 50	172 70
Kol Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw. . . .	144	144 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	207 50	207.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	179.—	179 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. . . .	491 —	493 —
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40% . .	73.—	75.—
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k. . .	92 50	93.—
Poż. Tryes. po 100 zł. m. k.	119.50	120 50
„ „ po 50 zł. w. a.	53.—	53 50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26 50	27 50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	120.—	—.—
Salma „ 40 „ „	31.50	32.—
Palffego „ 40 „ „	25.75	26.25
Clarego „ 40 „ „	27.50	28 50
St. Genois „ 40 „ „	24 25	24 75
Windischgrätza 20 „ „	17.50	18.50
Waldsteina 20 „ „	21 —	22.—
Keglevicha „ 10 „ „	15. —	15 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa . . .	14 50	15 50

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	91 20	91 40
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	78.50	79 50
Galic. banku hyp. po 6%	—.—	92 —
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	91 50	92.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	160 —	160 50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91 50	92. —
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88. —	88 50
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	94 25	94 75

5. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a. . . .	131 25	131 75

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	98 50	98 50
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	97.80	98.10
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	97 90	98.15
Hamburg za 100 M. B.	85 60	86.90
Londyn za 10 ft. szt.	117.50	117 75
Paryż za 100 fr.	46 75	46 80

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	— —	— —
detto. pełnej wagi	5 61	5 62
Korona	— —	— —
20frankówka	9 41	9.41½
Rosyjski imperyał	9.70	9.75
Talar związkowy	1.73	1.74 —
Srebro	115 50	115 75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 21 lutego

	złr.	kr.
5% Metaliki	58	60
„ z procentami z maja i listopada . .	59	25
5% pożyczka narodowa	66	40
Losy z 1860 roku	84	40
Akcye banku wiedeńskiego	711	—
„ „ kredytowego	193	10
Londyn, 10 funtów szterlingów	116	90
Srebro	115	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	59

DZIENNIK URZĘDOWY.

(418) **Konkurs.** (3)

Nro. 494. Posada ogrodnika miejskiego w Stanisławowie z roczną płacą 200 złr. w. a. jest do obsadzenia.

Ubiegający się mają swe dowody wieku, teorycznego i praktycznego wykształcenia w tym zawodzie, zachowania się i dotychczasowego zatrudnienia wnieść w przeciągu 4 tygodni do Magistratu w Stanisławowie.

Z kr. Magistratu.

Stanisławów, dnia 12. lutego 1868.

(379) **Wezwanie.** (3)

Nro. 2421. Ze strony c. k. sądu powiatowego wzywa się posiadacza książeczki kasy oszczędności galicyjskiej z roku 1859 do l. 19072, pierwotnie na kwotę 55 złr. w. a. i imie Michała Walniczek wydaną, ażeby do sześciu miesięcy takową temu c. k. sądowi przedłożył, inaczej książeczka ta za amortyzowaną się uzna.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sądowa Wisznia, dnia 29. października 1867.

(441) **Ogłoszenie konkursów.** (2)

L. 305-R. S. K. Rada szkolna krajowa ogłasza niniejszem konkursa na posady nauczycieli gimnazyalnych według następującego wykazu:

Liczba porządk.	Miejsce, w którem znajduje się gimnazyum	Liczba wakujących posad oraz uzdolnienie potrzebne i świadectwem komisyi egzaminacyjnej potwierdzone	Roczna płaca najniższego stopnia zł.r w. a.	Uwaga.
1	we Lwowie przy c. k. gimnazyum II.	2 posady z filologii klasycznej, 1 posada z matematyki i fizyki	945	z nauczycieli filologii klasycznej będą mieli pierwszeństwo, którzy się wykażą uzdolnieniem do nauczania języków polskiego lub niemieckiego.
2	w Przemyślu	2 posady z filologii klasycznej, 1 posada dla historyi naturalnej dla całego gimnazyum oraz dla matem. i fizyki na gimnazyum niższe	840	z nauczycieli filologii otrzymają pierwszeństwo, którzy się wykażą uzdolnieniem do nauczania języków polskiego lub niemieckiego w klasach wyższych.
3	w Rzeszowie	3 posady dla filologii klasycznej	840	pierwszeństwo mieć będą kandydaci uzdolnieni do nauczania języków polskiego lub niemieckiego lub propedeutyki filozoficznej.
4	w Stanisławowie	3 posady dla filologii klasycznej	840	detto
5	w Tarnopolu	2 posady dla filologii klasycznej 1 posada dla matematyki i fizyki	840	detto
6	w Tarnowie	3 posady dla filologii klasycznej 1 posada dla hist. powszechn. i geografii	840	detto
7	w Brzeżanach	3 posady dla filologii klasycznej	735	pierwszeństwo mieć będą kandydaci uzdolnieni nadto do uczenia języków polskiego, ruskiego lub niemieckiego.
8	w Drohobyczy	3 posady dla filologii klasycznej	735	detto
9	w Nowym Sączu	3 posady dla filologii klasycznej	735	uzdolnienie do uczenia języków polskiego i niemieckiego daje kandydatowi pierwszeństwo przed innemi.
10	w Samborze	3 posady dla filologii klasycznej, 1 posada dla historyi naturalnej na całe, dla matematyki i fizyki na niższe gimnazyum	735	uzdolnieni kandydaci do nauczania języków polskiego i ruskiego otrzymają pierwszeństwo.
11	w Bochni	1 posada dla filologii klasycznej	735	uzdolnienie do nauczania języka niemieckiego nadaje kandydatowi pierwszeństwo.
12	w Kołomyi	1 posada dla filologii klasycznej	735	detto
13	w Wadowicach	2 posady dla filologii klasycznej	735	detto
14	w Brodach	2 posady dla filologii klasycznej	735	

Kandydaci ubiegający się o jednę z wyż wymienionych posad, przedłożyć mają podania z alegatami, z którychby wiek, studya, uzdolnienie do zawodu nauczycielskiego i dotychczasowe zatrudnienie kandydata poznać można, albo wprost do Rady szkolnej krajowej, albo za pośrednictwem przełożonej władzy najdalej do końca marca 1868.

Przy tem nadmienia się, że językiem wykładowym we wszystkich wyż wymienionych zakładach prócz wyszczególnionych pod liczbą porządk. 1 i 14 jest język polski, dla tego też kandydaci dokładną znajomość tego języka udowodnić mają.

Z rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 13. lutego 1868 r.

---

(451) **Kundmachung.** (2)

Nro. 2556. Aus der von Sigmund Edlen von Wertheimstein zum bleibenden Andenken an seine Gattin Nanette von Wertheimstein gegründeten Ausstattungsstiftung für arme israelitische Mädchen ist am 27. April eine Ausstattung 140 fl. öst. W. zu verleihen.

Zu dieser Ausstattung sind zunächst Mädchen aus der Verwandtschaft der Frau Nanette Edlen von Wertheimstein, bei deren Abgang Mädchen aus der Verwandtschaft des Stifters; endlich in Ermanglung auch dieser, aus der israelitischen Gemeinde in Wien berufen.

Die Bewerberinen um diese Ausstattung haben ihre mit dem Geburtsscheine, dem Sitten- und Armuthszeugnisse, und wenn sie ein Vorzugsrecht der Verwandtschaft geltend machen wollen, auch mit den, diese Verwandtschaft nachweisenden Geburts- und Trauungsscheinen belegten Gesuche bis 20. März 1868 bei der k. k. n. ö. Statthalterei zu überreichen.

Von der k. k. n. öst. Statthalterei.

Wien, am 24. Jänner 1868.

(435) **Concurs-Ausschreibung.** (2)

Nro. 791-Praes. Bei dem k. k. Bezirksgerichte in Andrychau ist die Bezirksrichterstelle mit dem Jahresgehalte von 1260 fl., eventuell mit dem Jahresgehalte von 1050 fl. in Erledigung gekommen.

Die Bewerber um diese Stelle haben ihre gehörig adstruirten Gesuche im vorgeschriebenen dienstlichen Wege binnen 4 Wochen, vom Tage der dritten Einschaltung dieses Concurses in der Lemberger Zeitung an gerechnet, an das Präsidium des k. k. Oberlandesgerichtes in Krakau zu überreichen.

Krakau, am 14. Februar 1868.

(394) **Edykt.** (2)

Nro. 1047. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Julię Skrzyńską i p. Władysława Skrzyńskiego, że przeciw tymże p. Adam Jakubowski i p. Julia Westwalewiczowa wynieśli na dniu 20. stycznia 1868 l. 1047 pozew o nakaz zapłaty procentów 2655 złr. i 315 złr. w. a. od sum 17.700 złr. w. a. i 2000 złr. m. k. na dobrach Zagorzany i Bielanka z przyległościami na dożywociu p. Julii Skrzyńskiej w stanie biernym dóbr Moszczanica i w stanie biernym dóbr Wola Łużańska i Szalowa zahypotekowanych, w załatwieniu tegoż pozwu poleconem zostało pozwanym p. Julii Skrzyńskiej i p. Władysławowi Skrzyńskiemu, aby rzeczone procenta w kwotach 2655 złr. w. a. i 315 złr. w. a. w ciągu dni 30 pod rygorem egzekucyi zapłacili.

Gdy miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadome, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanych, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo ich tutejszego adwokata p. Dra. Szlachtowskiego kuratorem nieobecnych ustanowił.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie potrzebnych dokumentów ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 4. lutego 1868.

(446) **Edict.** (2)

Nro. 1542. Vom k. k. Kreisgerichte in Stanisławów werden die dem Namen und Wohnorte nach unbekannten Erben des Johann Czespochna Czwan in Kenntniß gesetzt, daß Abraham und Slavine Bardasch unterm 24. Jänner 1868 z. Z. 1542 wider dieselben eine Klage wegen Erkenntniß, daß die im Lastenstande der Realität sub Nr. $2^2/_4$ l. f. 1 zu Gunsten der Erbschaftsmasse des Johann Czespochna Czwan intabulirten Summe von 200 fl. sammt 5% Zinsen sowohl gezahlt als auch verjährt und aus dem Lastenstande dieser Realität zu extabuliren sei — überreichten, dem zufolge zur mündlichen Verhandlung die Tagfahrt auf den 10. März 1868 um 10 Uhr Vormittags h. g. auberaumt wurde.

Da nun der Wohnort des obgenannten Belangten unbekannt ist, wird für dieselben auf ihre Kosten und Gefahr der Hr. Landesadvocat Dr. Skwarczyński mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Eminowicz zum Curator ernannt.

Es werden demnach die Belangten aufgefordert, entweder am obigen Termine selbst zu erscheinen, oder vor dem Termine ihrem Curator die nöthige Information zu ertheilen, oder aber einen neuen Vertreter zu wählen und selben dem Gerichte namhaft zu machen, ansonsten dieselben von den Folgen einer solchen Unterlassung berührt werden könnten.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Stanisławów, am 27. Jänner 1868.

(445) **Edict.** (2)

Nro. 1543. Vom k. k. Kreisgerichte in Stanisławów werden die dem Namen und Wohnorte nach unbekannten Erben des Anton Nowicki in Kenntniß gesetzt, daß Abraham und Slavine Bardasch unter 24. Jänner 1868 Z. 1543 wider dieselben eine Klage wegen Erkenntniß, daß die im Lastenstande der Realität sub Nr. $2^2/_4$ l. f. 2 zu Gunsten der Erbschaftsmasse des Anton Nowicki intabulirten Summe von 132 fl. 27 kr. öst. W. sammt 5% Zinsen sowohl gezahlt als auch verjährt, somit aus dem Lastenstande dieser Realität zu extabuliren sei — überreichten, demzufolge zur mündlichen Verhandlung die Tagfahrt auf den 10. März 1868 um 10 Uhr Vormittags anberaumt wurde.

Da nun der Wohnort der obbenannten Belangten unbekannt ist, wird für dieselben auf ihre Kosten und Gefahr der Hr. Advocat Dr. Skwarczyński mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Eminowicz zum Curator ernannt.

Es werden demnach die Belangten aufgefordert, entweder am obigen Termine selbst zu erscheinen, oder vor dem Termine ihrem Curator die nöthige Information zu ertheilen, oder aber einen neuen Vertreter zu wählen und selben dem Gerichte namhaft zu machen, ansonsten dieselben von den Folgen einer solchen Unterlassung berührt werden könnten.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Stanisławów, am 27. Jänner 1868.

(384) **Concurs-Ausschreibung.** (2)

Nro. 678-Praes. Bei dem k. k. Oberlandesgerichte in Krakau ist eine Rathsstelle mit dem Jahresgehalte von 2625 fl. öst. W. und im Falle der graduellen Vorrückung mit dem Jahresgehalte von 2100 fl. öst. W. in Erledigung gekommen.

Bewerber um diese Stelle haben ihre vorschriftsmäßig belegten Gesuche unter Nachweisung der Kenntniß der polnischen Sprache binnen vier Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieser Kundmachung in der Wiener Zeitung im vorgeschriebenen Wege an das k. k. Oberlandesgerichts-Präsidium zu überreichen.

Verfügbare Beamte haben insbesondere nachzuweisen, in welcher Eigenschaft und von welchem Zeitpuncte an, sie in den Stand der Verfügbarkit versetzt worden sind und bei welcher Casse sie ihre Disponiblitätsgenüsse beziehen.

Vom Präsidium des k. k. Oberlandesgerichtes.

Krakau, am 8. Februar 1868.

(389) **Edykt.** (2)

L. 71118. C. k. sąd krajowy lwowski niniejszem do publicznej podaje wiadomości, że ponieważ z powodu prośby Maryi Kamińskiej i pana Theodora Agopsowicza de praes. 2. września 1867 do l. 49766 o ekstabulacyę połowy prawa do 400 cetnarów potażu Dom. 163. pag. 14. n. 83. i pag. 44. n. 44. on. intabulowanego pana Piotra Horbaczewskiego własnę ze stanu biernego dóbr Puźniki l. II. wydana tutejszo-sądowa uchwała z dnia 14go września 1867 do l. 49766 p. Piotrowi Horbaczewskiemu z miejsca pobytu swego niewiadomemu doręczoną być nie może, celem przestrzegania tegoż praw adwokata krajowego p. Dra. Tarnawieckiego z zastępstwem p. adwokata kraj. Dra. Pfeiffera kuratorem ustanowiono i pierwszemu powołaną tutejszo-sądową uchwałę doręczono.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 30. grudnia 1867.

(417) **Edykt.** (1)

Nro. 2541. Przez c. k. sąd powiatowy w Busku czyni się wiadomo, iż w dniu 9. czerwca 1825 zmarł w Wolicy derewlańskiej Iwan Baka nie pozostawiając ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy cześć tego spadku przypada z spadkowania prawnego Haśce Karaszkiewicz, córce Jewce Karaszkiewicz, a miejsce jej pobytu jest niewiadome, sąd wzywa Haśkę Karaszkiewicz, aby w przeciągu roku jednego, od dnia niżej wyrażonego licząc, zgłosiła się w tymże sądzie i oświadczenie do spadku wniosła, w przeciwnym razie spadek będzie pertraktowany z dziedzicami, którzy się zgłosili i z Wawrzkiem Baką jako kuratorem jej ustanowionym.

Z c. k. sądu powiatowego.

Busk, dnia 27. grudnia 1867.

(458) **Kundmachung.** (1)

Nro. 7901. Zur Sicherstellung des Regulirungsbaues am Wisłoka-Fluße bei Kliszów im Fiscalwerthe von 1572 fl. 29 kr. öst. W. wird bei dem k. k. Bezirksamte in Mielec am 3. März 1868 eine öffentliche Offertverhandlung stattfinden.

Die diesbezüglichen Baubehelfe und Baubedingnisse können bei dem genannten Bezirksamte bis zum Tage der Offertverhandlung eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden daher aufgefordert, ihre mit einem 10% Vadium belegten, vorschriftsmäßig verfaßten Offerte längstens bis 12 Uhr Mittags des oberwähnten Tages bei dem Mielecer k. k. Bezirksamte zu überreichen.

Auf nicht vorschriftsmäßig verfaßte oder nicht rechtzeitig einlangende Offerte wird keine Rücksicht genommen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 10. Februar 1868.

Obwieszczenie.

Nro. 7901. Dla zabezpieczenia budowli ku uregulowaniu rzeki Wisłoki pod Kliszowem w cenie fiskalnej 1572 zł. 29 kr. w. a., odbędzie się w c. k. urzędzie powiatowym w Mielcu na dniu 3. marca 1868 publiczna licytacya za pomocą ofert.

Odnośne plany i warunki budowy można przezierać w rzeczonym urzędzie powiatowym aż do dnia licytacyi ofertowej.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo wzywa się przeto, ażeby swoje oferty, opatrzone w 10% wadyum i ułożone podług przepisu, wnieśli najdalej do godziny 12tej w południe wyżwspomnianego dnia do c. k. urzędu powiatowego w Mielcu.

Oferty nie ułożone podług przepisu lub nie podane w swoim czasie, nie będą uwzględnione. —

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 10. lutego 1868.

(423) **Edict.** (1)

Nro. 8551. Beim k. k. Bezirksgerichte in Brody hat David Scher sub praes. 27. December 1867 Zahl 8551 das Ansuchen um Intabulirung als Eigenthümer der auf den Namen der Lifsche Scher intabulirten Realitätshälften sub Tab.-Nr. 742 und 1241 in Brody gestellt, welchem Ansuchen unterm Heutigen willfahrt wurde.

Für die liegende Nachlaßmasse der verstorbenen Lifsche Scher wurde der hierortige Advocat Hr. Dr. Ornstein als Curator zur Empfangnahme dieses Tabularbescheides bestellt.

Die ganz unbekannten Erben der genannten Verstorbenen werden daher von der Erlassung dieses Tabularbescheides zur Wahrung ihrer Rechte in Kenntniß gesetzt.

Brody, am 3. Februar 1868.

(430) **Edykt.** (1)

Nro. 10492. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomych pp. Franciszka i Maryannę Boczarów, iż Sara Werner celem zaspokojenia sumy 20 złr. w. a. pod dniem 22. sierpnia 1867 do l. 10492 przeciw onymże prośbę o przedsięwzięcie dozwolonej uchwałą z dnia 27. lipca 1865 do l. 6143 przymusowej sprzedaży ich ruchomości podała, którato sprzedaż t. s. uchwałą z dnia dzisiejszego dozwoloną została i c. k. sąd powiatowy w Brzozowie o przeprowadzenie takowej zawezwanym został.

Gdy miejsce pobytu Franciszka i Maryanny Boczarów nie jest wiadome, przeto ustanawia się onymże na ich koszt i niebezpieczeństwo p. adwokata Dra. Zezulkę za kuratora, a p. adwokata Dra. Kozłowskiego za jego zastępcę i pierwszemu tak niniejsza uchwała jakoteż uchwała z dnia 23. listopada 1865 do l. 15507 a względnie uchwała c. k. sądu powiatowego w Brzozowie z dnia 28. lutego 1866 do l. 3371 doręcza się.

Poleca się zatem pp. Franciszkowi i Maryannie Boczarom, by swemu kuratorowi w tej mierze potrzebną informacyę udzielili, lub sobie innego zastępcę obrali i takowego temu sądowi oznajmili.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 30. stycznia 1868.

(400) **Edykt.** (1)

Nro. 15368. C. k. sąd obwodowy w Samborze niniejszem wiadomo czyni, że p. Wacław Marian dw. im. Mazaraki przeciw księciom Światopełkom Czetwertyńskim, a mianowicie księciu Michałowi Czetwertyńskiemu o ekstabulacyę prawa dzierzawy części dóbr Roztoczki, dnia 24. grudnia 1867 do l. 15368 pozew wytoczył, w skutek którego do ustnej rozprawy dzień sądowy na 1. maja 1868 o godzinie 10tej z rana wyznaczono.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych książąt Światopełków Czetwertyńskich, a mianowicie księcia Michała Czetwertyńskiego wiadome nie jest, przeto c. k. sąd obwodowy takowym kuratora w osobie adwokata krajowego p. Dra. Czaderskiego z substytucyą adwokata krajowego p. Dra. Kolma nadał, z którym spór niniejszy wedle istniejących dla Galicyi ustaw sądowych przeprowadzonym będzie.

Wzywa się zatem zapozwanych, aby na terminie albo osobiście stanęli, albo odpowiednie prawne dokumenta i informacyę wiadomemu kuratorowi udzielili, lub też innego zastępcę sobie obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, w ogóle, ażeby wszystkich prawnych środków do swej obrony użyli, albowiem w razie przeciwnym niepomyślne skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 31. grudnia 1867.

(404) **Edict.** (1)

Nro. 1962. Vom k. k. Kreisgerichte wird dem, dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Peter Pilzneski mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider ihn Pinkas Berl unterm 5. Februar 1868 Z. 1962 hiergerichts wegen Zahlung der Wechselsumme pr. 300 fl. öst. W. s. N. G. eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber ein Zahlungsauftrag unterm Heutigen erlassen wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten unbekannt ist, so wird demselben auf dessen Gefahr und Kosten der hiesige Advocat Hr. Dr. Rosenberg mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Bandrowski als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der Wechselordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnów, am 10. Februar 1868.

(396) **Edykt.** (1)

Nro. 527. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszem niewiadomych z miejsca pobytu p. Augusta Tetmajera i p. Teklę Siemkowę, iż w skutek pozwu przez Markusa Kaufmana przeciw nim o zapłacenie sumy wekslowej 1000 złr. w. a. z pn. wniesionego, uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 527 nakaz zapłaty tej sumy z pn. wydanym i jednocześnie ustanowionemu dla pozwanych kuratorowi, tutejszemu adwokatowi p. Drowi. Zajkowskiemu doręczonym został.

Wzywa się zatem pozwanego p. Augusta Tetmajera i p. Teklę Siemkowę, aby ustanowionemu kuratorowi wcześnie potrzebnej informacyi do prowadzenia procesu tego udzielił, lub też innego zastępcę sądowi wskazali, inaczej skutki złe z zaniedbania tego wynikłe sami ponosić będą winni.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 3. lutego 1868.

(390) **Edict.** (1)

Nro. 63850. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird dem Hrn. Andreas Grafen Łoś mittelst gegenwärtigen Edicte bekannt gemacht, daß über Ansuchen des Dr. Horowitz de praes. 16. November 1867 Z. 63850 das Pfandrecht für die aus der größeren von 4000 Francs herrührende Restwechselsumme von 1500 Francs im Lastenstande der dem Wechselaussteller Hrn. Andreas Grafen Łoś als erbserklärten Erben nach seinem Vater Carl Grafen Łoś angefallenen Antheile der demselben laut Dom. 312, pag. 338, n. 9 haer. Rayskie sammt Attinenz Sakowczyk, Jaworzec und Kobylsko so wie des Restes der ob diesen Gütern für Carl Grafen Łoś laut Dom. 142, pag. 232, n. 21 on. intabulirten Summen 1000 Duc. holl. und 300 Duc. kais. zu Gunsten des Bittstellers Dr. Horowitz mit der Clausel des §. 822 des b. G. B. auf Grund des Bescheides vom 30. November 1867 Zahl 63850 pränotirt wurde.

Da der gegenwärtige Aufenthaltsort des Hrn. Andreas Grafen Łoś dem Gerichte nicht bekannt ist, so wird ihm auf dessen Gefahr und Kosten ein Curator in der Person des Hrn. Landesadvocaten Dr. Rechen mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Fränkel zum Curator bestellt und ihm der obige Bescheid zugestellt.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 30. November 1867.

(399) **Edict.** (1)

Nro. 307. Vom k. k. Lemberger Landes- als Handelsgerichte wird den, dem Wohnorte nach unbekannten David Adler und Jeanette Adler mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß wider dieselben O. T. Winckler wegen Zahlung der Wechselsumme von 86 fl. 70 kr. öst. W. sub praes. 12. Juli 1866 Z. 35431 eine Klage überreicht habe, worüber am 12. Juli 1866 Z. 35431 die Zahlungsauflage ergangen ist.

Da der Aufenthaltsort der genannten Belangten dem Gerichte unbekannt ist, so wird denselben der Hr. Landesadvocat Dr. Pfeifer mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Hofmann auf deren Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Lemberg, am 15. Jänner 1868.

(403) **Edict.** (1)

Nro. 1794. Von dem Tarnower k. k. Kreisgerichte wird bekannt gemacht, es sei auf Ansuchen des hiesigen Insassen Efroim Schreiber hinsichtlich des angeblich in Verlust gerathenen Wechsels ddto. Tarnów am 16. October 1867 über 200 fl. öst. W., welcher von der Fr. Rachel Rapaport zwei Monate a dato an die Ordre des Efroim Schreiber acceptirt ist, in die Einleitung der Amortisirung gewilligt worden.

Alle Jene, welche diesen Wechsel inne haben, oder hierauf aus was immer für einem Rechtsgrunde einen Anspruch zu machen gedenken, haben daher denselben binnen 45 Tagen vom Tage der dritten Einschaltung dieses Edictes in der Lemberger Zeitung so gewiß hiergerichts anzumelden, widrigens nach Verlauf dieser Frist der obige Wechsel für amortisirt erklärt werden würde.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnów, am 6. Februar 1868.

(406) **Edykt.** (1)

Nro. 4474. C. k. sąd powiatowy w Kozowej jako władza pertraktacyjna wzywa Rozalię Falińskę i Franciszkę Falińskę, spadkobierców zmarłego na dniu 26. maja 1843 w Kozłowie posiadacza gruntowego Marcina Konarskiego, jako z miejsca pobytu niewiadomych, ażeby się do tutejszego c. k. sądu osobiście lub przez wskazanego pełnomocnika zgłosiły i oświadczenie swe co do przyjęcia spadku po tymże Marcinie Konarskim w przeciągu jednego roku tempewniej podały, ile że po bezskutecznym upływie tego terminu pertraktacya masy na podstawie §. 131 c. k. rozporządzenia z 9. sierpnia 1854 z współspadkobiercami i ustanowionym dla nieobecnych kuratorem Piotrem Palicą przeprowadzoną i ukończoną zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kozowa, dnia 30. stycznia 1868.

(416) **Kundmachung.** (1)

Nro. 68. Vom Wojniłower k. k. Bezirksgerichte wird den muthmaßlichen, dem Vor- und Zunamen und dem Wohnorte nach unbekannten Erben des Joseph Herbst bekannt gegeben, daß Simche Geller wider die liegende Nachlaßmasse nach Joseph Herbst unterm 7. Jänner l. J. z. Z. 68 eine Klage auf Zahlung von 24 fl. öst. W. s. N. G. h. g. ausgetragen, welche dem in der Person des Wojniłower Gemeinde-Secretärs Hrn. Michael Kolbrecki bestellten Curator zugestellt und zur summarischen Verhandlung die Tagfahrt auf den 5. Mai 1868 um 10 Uhr Vormittags bestimmt wurde.

Diese unbekannten Erben werden somit aufgefordert, dem genannten Curator ihre Behelfe zeitlich mitzutheilen oder einen andern Sachwalter zu bestellen, da sie sonst die üblen Folgen nur dem eigenen Verschulden zuzuschreiben hätten.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Wojniłów, am 8. Februar 1868.

(393) **Edykt.** (1)

Nr. 69878. C. k. sąd krajowy lwowski wiadomo czyni, że p. Michał Tustanowski przeciw Wilhelmowi księciu Radziwiłłowi pod dniem 15. grudnia r. b. do l. 69878 wniósł pozew o zapłacenie sumy 5000 złr. mon. konw., z p. n. w skutek czego do rozprawy sumarycznej dzień sądowy na 17. marca 1868 o godzinie 10. z rana postanowionym został. Gdy pozwany p. Wilhelm ks. Radziwiłł w niewiadomym miejscu za granicą przybywa, więc sąd ustanowił mu do przeprowadzenia tego sporu kuratora w osobie p. adwokata krajowego Dr. Tarnawieckiego z substytucyą p. adwokata krajowego Dra. Kabatha. Oczem się nieobecnego pozwanego z tem zawezwaniem zawiadamia, aby albo potrzebne do obrony środki mianowanemu kuratorowi dostarczył, albo innego pełnomocnika obrał, i sądowi oznajmił, inaczej bowiem skutki zaniedbania swej winie przypisać będzie musiał.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 20. grudnia 1867.

(432) **Edykt.** (1)

Nro. 866. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie oznajmia niniejszym edyktem, że p. Walenty Krajewski łącznie z p. Ludwikiem Tabaczyńskim o amortyzacyę wekslu na 500 złr. w. a. w Bieczu 24. października 1867 bez podpisu wystawiciela na własne zlecenie wystawionego, przez p. Ludwika Tabaczyńskiego akceptowanego, trzy miesiące od daty w Lisówku płatnego, prośbę wnieśli, w skutek czego osobę ten weksel posiadającą się wzywa, aby go w 45 dniach od zamieszczenia tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ sądowi przedłożyła i prawa swe doń wykazała, gdyż inaczej weksel ten na powtórne żądanie stron umorzonym zostanie.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 30. stycznia 1868.

(398) **Kundmachung.**

Nro. 1731. Im Namen Sr. k. k. Majestät des Kaisers hat das k. k. Lemberger Landesgericht über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft auf Grund des §. 16 der P. O. zu Recht erkannt:

Der in Nr. 32 der periodischen Zeitschrift Dziennik Lwowski vom 8. Februar 1868 vorkommende Leitartikel „Kraj i Emigracya" begründe den Thatbestand des im §. 65 a. St. G. vorgesehenen Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe, es werde daher die Weiterverbreitung dieses Artikels für den ganzen Umfang des österreichischen Kaiserstaates im Grunde §. 36 P. G. verboten und hiedurch im Grunde §. 8 der P. O. die erfolgte Beschlagnahme für gerechtfertigt erklärt.

Was hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg, am 11. Februar 1868.

Obwieszczenie.

Nro. 1731. W imieniu Jego c. k. Mości Cesarza c. k. sąd krajowy we Lwowie na wniosek c. k. prokuratoryi państwa na zasadzie §. 16. post. pras. zawyrokował:

Treść artykułu wstępnego pod tytułem „Kraj i Emigracya" w Nrze. 32. Dziennika Lwowskiego z dnia 8. lutego 1868 umieszczony, zawiera w sobie istotę czynu zbrodni zakłócenia spokojności publicznej z §. 65. a. prawa karnego; przeto dalsze rozpowszechnienie tego artykułu w myśl §. 36. pr. pras. w całym obrębie państwa austryackiego zakazuje się, a tem samem w myśl §. 8. post. pras. zabranie nakładu tego dziennika za usprawiedliwione uznaje się.

Co niniejszem do publicznej wiadomości podaje się.

Lwów, dnia 11. lutego 1868.

(425) **Edict** (2)

Nro. 15985. Vom k. k. Kreisgerichte wird zur Einbringung der Wechselsumme von 100 fl. öst. W. sammt 6% Zinsen vom 1. Jänner 1863, der Gerichtskosten von 9 fl. 74 kr. und Executionskosten von 7 fl. 14 kr. und 11 fl. 41 kr. öst. W. die executive Feilbietung der zu Gunsten des Schuldners Majer Finkelstein im Lastenstande der dem Hrn. Jacob Juszkiewicz und der Frau Eleonora Juszkiewicz gehörigen ³/₄ Theilen der Realität CNr. 508 in Tarnopol intabulirten Summe von 2400 fl. C. M. so wie der über dem der Frau Eleonora Juszkiewicz gehörigen ¹/₄ Theile derselben Realität zu Gunsten des Majer Finkelstein intabulirten Summe von 500 fl. C. M. sammt 4% Zinsen vom 4. August 1856 zu Gunsten der Nachlaßmasse nach Majer Byk bewilligt und wird diese Feilbietung in drei Terminen, d. i. am 19. März, 16. April und 14. Mai 1868, jedesmal um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden Bedingungen in Vollzug gesetzt:

1. Jede der feilzubietenden Summen per 2400 fl. C. M. und 500 fl. C. M. sammt 4% Zinsen vom 4. August 1856 wird abgesondert verkauft werden.

2. Zum Ausrufspreise der feilzubietenden Summe von 2400 fl. C. M. wird deren Nominalwerth von 2520 fl. öst. W. und der feilzubietenden Summe von 500 fl. C. M. sammt 4% Zinsen der Nominalbetrag per 525 fl. öst. W. sammt den vom 4. August 1856 bis zum Licitationstage zu berechnenden 4% Zinsen angenommen.

3. Jeder Kauflustige hat für die feilzubietende Summe per 2400 fl. C. M. den Betrag von 252 fl. öst. W. und für die feilzubietende Summe per 500 fl. C. M. sammt 4% Zinsen vom 4. August 1856 den Betrag von 75 fl. öst. W. als Vadium zu Händen der Commission zu erlegen.

Die übrigen Licitationsbedingungen können in den Gerichtsacten, die Lasten der zu veräußernden Summen aber im hiergerichtlichen Grundbuchsamte eingesehen werden.

Hievon werden alle jene Hypothekargläubiger, denen der vorliegende Bescheid entweder nicht zeitgerecht oder gar nicht zugestellt werden könnte, oder welche erst nach dem 6. December 1867 an die Gewähr der feilzubietenden Summen gelangen sollten, zu Händen des Curators Hrn. Advocaten Dr. Rappaport, welcher denselben unter Einem als solcher mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Koźminski bestellt wird und durch Edicte verständigt.

Tarnopol, am 18. December 1867.

(382) **Edict.** (2)

Nro. 6873. Der Eigenthümer einer im Jahre 1867 in Kossów gefundenen Banknote auf 100 fl. öst. W., aus welcher der Betrag von 85 fl. 20 kr. öst. W. und einige aus dem gefundenen Gelde angekaufte Effecten in gerichtlicher Verwahrung erliegen, wird aufgefordert, sich binnen Jahresfrist vom Tage der dritten Einschaltung in die Lemberger Zeitung zu melden und sein Recht auf die gefundene Banknote nachzuweisen, widrigens die gedachten 85 fl. 20 kr. so auch der Erlös der Effecten an die Staatscasse abgegeben wird.

Vom k. k. Kreis- als Strafgericht.

Stanisławów, am 27. December 1867.

(397) **Edykt.** (2)

Nr. 69375. C. k. sąd krajowy we Lwowie Stefanowi Nesterewiczowi z życia i miejsca pobytu niewiadomemu jako też tegoż spadkobiercom lub prawonabywcom równie z imienia i pobytu niewiadomym na ręce ustawionego dla nich niniejszym kuratora w osobie pana adwokata Hofmana z zastępstwem p. adwokata Mallego ustanowionego w skutek prośby przez p. Ludwikę Krasucką podanej poleca ażeby w przeciągu 14 dni wykazali, że prenotacya sumy 16.000 złr. pol. uchwałą do l. 94,823 dozwolona, w stanie biernym połowy dóbr Lowczów i Piotrkowice na rzecz Stefana Nestorowicza Dom. 24 pag. 86 n. 10 on uskuteczniona, jest usprawiedliwioną lub w toku usprawiedliwienia się znajduje, gdyż w przeciwnym razie wykreśloną zostanie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 30. grudnia 1867.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.